

The Holy See

NEITSYT MARIAN TAHRATTOMALLE SYDÄMELLE PYHITTÄMINEN

Oi Maria, Jumalanäiti ja meidän äitimme, tänä vastoinikäymisen hetkenä me turvaudumme sinun puoleesi. Äitinä sinä rakastat meitä ja tunnet meidät: mikään sydämemme sopukka ei ole sinulta salassa. Laupeuden äiti, niin monta kertaa olemme saaneet tuntea sinun huolehtivaisen hellyytesi ja rauhan tuovan läsnäolosi, sillä sinä alati johdatat meitä Jeesuksen, rauhan ruhtinaan, luo.

Silti olemme eksyneet rauhan tieltä. Olemme unohtaneet viime vuosisadan murhenäytelmien opetuksen, miljoonien maailmansodissa kaatuneiden uhrauksen. Olemme jättäneet kansakuntien yhteisönä ottamamme velvoitteet vaille huomiota, vieläkin petämme kansojen unelmat rauhasta ja nuorten toiveet. Olemme sairastuneet ahneuteen, olemme sulkeutuneet kansallismielisiin pyrkimyksiin, olemme sallineet välinpitämättömyyden näivettää ja itsekeskeisyyden lamaannuttaa itsemme. Olemme ennemmin halunneet jättää Jumalan vaille huomiota, jakaa valheellisuutemme toisten kanssa, ruokkia vihamielisyyttä, tuhota ihmiselämää ja varustautua aseilla, unohtaen, että olemme lähimmäisemme edunvalvojia ja samaa yhteistä kotia. Olemme sodalla repineet hajalle maan puutarhan, olemme synnillä loukanneet taivaallisen Isämme sydäntä, hänen, joka tahtoo meidän olevan veljiä ja sisaria. Meistä on tullut välinpitämättömiä kaikkia ja kaikkea, paitsi omaa itseämme kohtaan. Siksi häpeillen lausumme: armahda meitä, Herra!

Keskellä synnin kurjuutta, nääntymyksiämme ja heikkouksiamme, keskellä pahan ja sodan säädöttömyyden arvoitusta, sinä, pyhä Äiti, muistutat meitä siitä, ettei Jumala hylkää meitä, vaan herkeämättä katsoo meitä rakkaudella, valmiina antamaan meille anteeksi ja nostamaan meidät ylös. Hän itse on lahjoittanut sinut meille ja asettanut tahrattomaan sydämeesi turvapaikan kirkkoa ja ihmiskuntaa varten. Jumalan hyvydestä sinä olet meidän kanssamme ja myös aikojen vaikeimmissa käänteissä sinä johdatat meitä hellyydellä.

Sen tähden me turvaudumme sinun puoleesi, koputamme sydämesi oveen, me, sinun rakkaat lapsesi, joiden luona vieraillet uupumatta kaikkina aikoina kutsuaksesi meitä kääntymykseen. Tule auttamaan ja lohduttamaan meitä tänä synkkänä hetkenä. Toista meistä jokaiselle: "Enkö kuitenkin minä, äitisi, ole täällä?" Sinä tiedät, miten avata sydämemme vyhyhdet ja aikamme

solmut. Sinuun me panemme toivomme. Olemme varmoja siitä, että aivan erityisesti koettelemuksen hetkenä sinä et halveksi pyyntöjämme ja tulet avuksemme.

Niin sinä teit Galilean Kaanassa, kun kiiruhdit Jeesuksen väliintulon hetkeä ja johdatit hänen ensimmäiseen ihmetekoonsa maailmassa. Kun juhla oli kääntynyt suruksi, sinä sanoit hänelle: ”Heillä ei ole viiniä” (*Joh. 2:3*). Oi Äiti, toista tämä vielä uudestaan Jumalalle, sillä tänään toivon viini on meiltä loppunut, ilo hävinnyt, veljeys vesittynyt. Olemme kadottaneet ihmisyyden, rikkoneet rauhan. Meistä on tullut pystyviä kaikkeen väkivaltaan ja tuhoon. Me tarvitsemme kiiruusti sinun äidillistä väliintuloasi.

Oi Äiti, ota siksi vastaan tämä anomuksemme.

Sinä, meren tähti, älä jätä meitä yksin purjehtimaan sodan myrskyssä.

Sinä, uuden liiton arkki, innoita sovinnon hankkeita ja teitä.

Sinä, ”taivaan maa”, tuo Jumalan sopu takaisin maailmaan.

Sammuta viha, tyyntä kosto, opeta meille anteeksianto.

Vapauta meidät sodasta, varjele maailma ydinuhalta.

Ruusukon kuningatar, herätä meissä tarve rukoilla ja rakastaa.

Ihmisperheen kuningatar, näytä kansoille veljeyden tie.

Rauhan kuningatar, tuota maailmalle rauha.

Oi Äiti, sinun itkusi liikuttakoon kovettuneita sydämiämme. Kyyneleet, jotka meidän vuoksemme olet vuodattanut, saakoot tämän vihamme kuivattaman laakson kukoistamaan. Ja vaikka aseiden häly ei vielä vaikene, sinun rukouksesi antakoon sielullemme rauhan. Sinun äidilliset kätesi hyväilkööt niitä, jotka kärsivät ja pakenevat pommien alta. Sinun äidillinen halauksesi lohduttakoon niitä, joiden on pakko jättää kotinsa ja maansa. Sinun murheellinen sydämesi liikuttakoon myötätuntoon meitä sekä saakoon meidät avaamaan ovet ja pitämään huolta haavoittuneesta ja hylätystä ihmiskunnasta.

Pyhä Jumalanäiti, kun seisoit ristin luona, Jeesus sanoi sinulle nähdessään opetuslapsen sinun rinnallasi: ”Nainen, tämä on poikasi” (*Joh. 19:26*). Näin hän uskoi sinulle meistä jokaisen. Sitten opetuslapselle, meistä jokaiselle, hän sanoi: ”Tämä on äitisi” (*19:27*). Äiti, me tahdomme ottaa sinut nyt vastaan elämäämme ja aikaamme. Tänä hetkenä uupunut ja hätäntynyt ihmiskunta seisoo kanssasi ristin luona. Sillä on tarve omistautua sinulle, pyhittäytyä Kristukselle sinun

kauttasi. Ukrainan kansa ja Venäjän kansa, jotka rakkaudella kunnioittavat sinua, turvautuvat sinun puoleesi samalla, kun sinun sydämesi hakkaa niiden puolesta sekä kaikkien sodan, nälän, epäoikeudenmukaisuuden ja kurjuuden koettelemien kansojen puolesta.

Jumalanäiti ja meidän äitimme, sen tähden me siis juhlallisesti uskomme ja pyhitämme sinun tahrattomalle sydämellesi meidät itsemme, kirkon ja koko ihmiskunnan, erityisellä tavalla Venäjän ja Ukrainan. Ota vastaan tämä meidän pyhittämismme, jonka täytämme luottamuksella ja rakkaudella. Toimi niin, että sota loppuisi, hanki maailmalle rauha. Sinun sydäimestäsi kummunnut ”tapahtukoon” avasi ajan ovet rauhan ruhtinaalle; yhä luotamme siihen, että sinun sydämesi kautta saapuu rauha. Siksi me pyhitämme sinulle koko ihmisperheen tulevaisuuden, kansojen tarpeet ja odotukset, maailman ahdistukset ja toiveet.

Sinun kauttasi vuotakoon Jumalan laupeus maan päälle ja palatkoon rauhan suloinen syke jäsentämään päiviämme. Sinä nainen, joka lausuit ”tapahtukoon” ja jonka päälle laskeutui Pyhä Henki, tuo uudestaan keskuuteemme Jumalan sopusointu. Sinä, joka olet ”toivon elävä lähde”, tyynnytä sydämemme kuivuus. Sinä, joka lahjoitit Jeesukselle ihmisyyden, tee meistä yhteyden tekijöitä. Sinä, joka kävelit teillämme, ohjaa meidät rauhan poluille. Aamen.